

ruchtige ontvangst kon men daar niet ontgaan en de studenten voerden zelfs te hunner eere een Latijnsch blijspel op. Een expresse van den Goeverneur om voorschotten riep echter Manuel Alvares alias Ishac terug; bijtijds moest hij Antwerpen te paard ontvluchten om niet als gijzelaar achter te blijven. Van Turnhout, dat een bezetting vreesde, trok men naar Ginneken bij Breda, waar men een vervallen kasteel huurde, doch ziekte en rondtrekkende soldatenbenden deden de vluchtelingen weer naar Zevenbergen trekken, waar zij vier dagen lang in een logement hun intrek namen. Behalve dat zij afgezet werden, moesten zij hier ook nog de mis bijwonen. De Raad van Financiën te Brussel, Philips le Roy, kwam hen namens den Goeverneur tot terugkeer aanmanen, maar per post kwam de neef van den Drost, zekere Heer Ignatio Bautt Chalopin Delarido, waarschuwen, dat de Goeverneur in den Raad van Brabant had voorgesteld hen door wapengeweld te doen oplichten, in het belang van zijn Katholieke Majesteit.

Direct besloot men te vertrekken. In Rotterdam had Don Gyl sinds vier jaar zijn zuster Sara wonen, de echtgenoot van Abraham Soares, die uit Antwerpen was vertrokken. Haar vroeg men twee huizen te huren en iemand om hun tot den Moerdijk tegevoet te zenden. De beide broeders, de familiehoofden, bleven een maand achter om gelden te innen en orde op hun zaken te stellen.

Op een fort bij Zevenbergen kocht men paspoorten van de Staten en in den vroegen ochtend van 17 November 1646 vertrok vanuit Zevenbergen een jachtscheepje, dat koers zette naar Rotterdam. Don Gyl en zijn broer voeren mede tot den Moerdijk ter uitgeleide. (Y) Manuel, Alvares alias Isbac, zijn broers en zusters, zijn nicht Voliante Henriques, André Rodrigo en Inigo zijn dezelfden als André (Andries) Lopes en Inigo Lopes of als Jacob en Aron. Dan waren er manlijke en vrouwlijke bedienden en twee Portugeesche vrouwen, Maria da Silva en Maria Carvalho.

Nog was de voorraad meegenomen spijzen niet op, toen de Moerdijk reeds bereikt was, waar Juaõ Ribeira alias Jacob Guedella, een neef van Vrouwe Sara de Pinto, hen opwachtte. Toen had men niet meer noodig zich te verontreinigen aan niet-ritueele spijzen; de neef had flinken voorraad uit Rotterdam medegebracht, die Kasér, geoorloofd was.

Gunstig blies de wind en om 12 uur stapte men te Rotterdam